

Korrigert
oppsett

Aulie

og

Dorenfeldt.

113713

Først idag er jeg blitt kjent med en artikkel i Dagbladet for den 10 de juli d.å., som omhandlet fhv. statsadvokat i landssviksaker i Buskerud, høyesterettsadvokat Bjørnviks utuktige adferd likeoverfor kvinner, som han mente han i kraft av sin stilling hadde makt over.

Det er ingen hemmelighet, at det er undertegnede som privat har gransket denne sak gjennom en lengere tid. Det er ingen klikk innen NS som har hatt noe med saka å gjøre. I mange år hadde jeg hørt om statsadvokat Bjørnviks utskeielser, som hele Buskerud var rystet over, men ingen turde ta saka opp, fordi de var redd represalier fra denne mektige mann på Hønefoss, som i kraft av sin høye stilling har presset rettene til å gå hårdere inn med straff for NS folk i Buskerud enn kanskje noen annen statsadvokat. I hele Buskerud taler man om "Buskerud-tillegget", som har rammet tusener av kvinner og menn - og alle holder de Bjørnvik ansvarlig herfor.

Bjørnviks sak er ikke helt parrallell med Haftings sak (også statsadvokat i landsviksaker), men begge disse herrers forhold peker mot det faktum at deres abnorme seksuelle-drift har bevirket et utslag som NS folk har fått lide for. Hafting var vel nærmest sinnsyk, men det er forferdelig å tenke på at slike abnorme mennesker har vært medvirkende til straff-forfølgelse av tusener av kvinner og menn.

Da jeg vet et tilfelle fikk klarhet over ryktene i virkeligheten var sanne, fandt jeg at det var min plikt å bringe saka inn for Påtalemyndigheten. Statsadvokat Dorenfeldt har såvidt jeg erindrer i pressen henstillet til publikum å framkomme med opplysninger om straffbare forhold og dette har jeg gjort. Det skulle da også være Påtalemyndighetens plikt å sørge for at de som har fulgt hans oppfordring ikke skulle bli sjikanert.

Jeg har grunn til å tro, at de kvinner som er blitt avhørt under de rettslige avhør helt ut har bekreftet de opplysninger som er framsatt skriftlig. Det må vel derfor sies å være utilbørlig av Dagbladet å skrive:

"Etterforskningen har imidlertid vist at det ikke bare er opplagt falske beskyldninger. En kjerne av beskyldningene blir tilbake og selv om de ikke er særlig graverende vil juristen sannsynligvis bli tiltalt etter straffelovens paragraf 212."

O g så kommer det: at grunnen til at en skal benytte straffelovens paragraf 212 er at krenkelsen er skjedd "offentlig".

Denne uttalelse har Dagbladet neppe "suget av sitt eget bryst" Den må være inspirert fra høyere hold.

De krenkelser som jeg har klarlagt gjennom skriftlige vitneprov - senere bekreftet for retten - er IKKE skjedd offentlig, men som regel på fhv. statsadvokat Bjørnviks kontor.

Etter Dagbladets oppsett - antagelig meddelt gjennom Påtalemyndigheten - ser det ut som det også er framsatt falske beskyldninger. Dette synes meg å være et vanlig trick av Påtalemyndigheten. Det bør være rettens oppgave å treffe avgjørelse herom.

Hvis Påtalemyndigheten mener der er framsatt falske beskyldninger mot Bjørnvik, da plikter han å fremme straffesak mot de som har framsatt slike falske beskyldninger. Inntil det blir gjort kan ingen tro, at det bare er en kjerne av sannhet i beskyldningene.

Jeg har derimot grunn til å tro at de eneste falske forklaringer er de som Bjørnvik har gitt under de rettslige forhör.

Det er derimot en annen paragraf i straffeloven som burde komme til anvendelse i Bjørnviks sak, og det er par. 191 :

"Den, som ved trusler beveger nogen til utuktig omgjengelse eller som medvirker hertil, straffes med fengsel fra 3 mdr. til 6 år."

og paragraf 192 :

"Den som ved vold eller ved å framkalle frykt for hogens liv eller helse tvinger nogen til utuktig omgjengelse eller som medvirker dertil, straffes for voldtekt med fengsel fra 1 til 10 år. Forsek straffes på samme måte som den fullbyrdede forbrytelse. Var den utuktige omgjengelse samleie, er straffen fengsel ikke under 3 år."

I Bjørneviks tilfelle kommer siste avsnitt i betraktning, fordi han har hatt samleie på sitt kontor med en kvinne, som han mente han hadde makt over.

Jeg har i flere skriv til Justisdepartementet framholdt at riksadvokat Aulie og statsadvokat Dorenfeldt er inhabile til å behandle Bjørnviks sak, fordi de har hatt kjennskap til hans gemene forhold før jeg indirekte la bevisene på bordet - uten at de har funnet seg beføyet til å granske saka tilbunns.

Hvis det er så at disse herrer nå søker å bagatellisere Bjørnviks forhold slik at Påtalemyndigheten kan nøye seg med å gi Bjørnvik et forelegg (kanskje kr. 500 i bot) vil hele befolkningen i Buskerud steile. Skal en slik mann fortsatt kunne beholde sitt advokatur ?

Er det virkelig mulig at en statsadvokat i landsviksaker - om formiddag kan ha opptrådt som rettferdighetens vokter og kreve de strengeste straffer over NS folk - for så om kvellen søke å tilfredstille sine abnorme erotiske tilbøyeligheter hos kvinner hvis menn satt innesperret og som han mente han kunne utnytte i kraft av sin stilling ? og så slippe med et forelegg ?

Må ikke Bjørnvik sies å ha misbrukt sin stilling som statsadvokat. Er ikke dette straffbart ?

Drister virkelig Påtalemyndigheten sig til å avvike en slik gemen forbrytelse med et forelegg hvorved Bjørnvik slipper å flykte fra landet ?

Hvorfor jeg spør herom er at Dagbladet slutter sin artikkel med følgende :

"Tar vi ikke mye feil, vil juristen (Bjørnvik) få et forelegg. Hvis han ikke vedtar det, går saken til retten."

Dette kan neppe Dagbladet ha skrevet uten å være informert fra høyere hold.

Når de vitneprov som er avgitt en rekke kvinner om Bjørnviks forhold blir kjendt, vil folk bli rystet hvis straffen blir avgjort ved et forelegg.

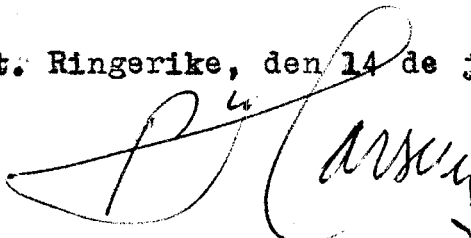
Påtalemyndigheten vil dermed ha skapt en presedens, som er i strid med hele vårt folks rettsfølelse.

Jeg har også gjort Påtalemyndigheten oppmerksom på et annet forhold, som Bjørnviks har gjort seg skyldig i. Sommeren 1945 tiltvang han seg fløve tusen kroner som "salær" fra en NS mann i Hallingdal og sørget for å få dekning fra midler som var sperret i en bank i Hønefoss, hvori Bjørnvik satt som medlem av styret.

Kommer dette forhold også inn under straffelovens § 212.
Neppe. - Skal kanskje øyssel ned denne sak.

man

P. t. Ringerike, den 14 de juli 1951.

P. Harsem.

Til Det Kongelige Justisdepartement, Oslo.

sag. saks mot fhv. statsadvokat Bjørnvik.

Først idag er jeg blitt kjendt med en artikkel i Dagbladet for den 10 de juli d.å., som omhandler fhv. statsadvokat i landssviksaker i Buskerud, høyesterettsadvokat Bjørnviks utuktige adferd likeoverfor kvinner, som han mente han i kraft av sin stilling hadde makt over.

Det er ingen hemmelighet, at det er undertegnede som privat har gransket denne sak gjennom en langere tid. Det er ingen klink imen NS som har hatt noe med saka å gjøre. I mange år hadde jeg hørt om statsadvokat Bjørnviks utskielser, som hele Buskerud var rystet over, men ingen turde ta saka opp, fordi de var redd represalier fra denne mæktige navn på Hænsfoss, som i kraft av sin høye stilling har presset retten til å gå hårdere inn mot straff for NS folk i Buskerud om kanskje noen annen statsadvokat. I hele Buskerud tæler man en "Buskerud-tillegget", som har rammet tusener av kvinner og menn - og alle holder de Bjørnvik ansvarlig herfor.

Bjørnviks sak er ikke helt parallell med Raftings sak (også statsadvokat i landssviksaker), men begge disse herrers forhold pøker mot det faktum at deres abnorme seksuelle-drift har bevirket et utslag som NS folk har fått lide for. Rafting var vel nærmest sinnssyk, men det er forfordelig å tenke på at slike abnorme mennesker har vært medvirkende til straffforfølgelse av tusener av kvinner og menn.

Da jeg ved et tilfelle fikk klarhet over ryktene i virkeligheten var sanne, fandt jeg at det var min plikt å bringe saka inn for Rådgivningsmyndigheten. Statsadvokat Dorenfeldt har såvidt jeg erindrer i pressen henstillet til publikum å frekome med opplysninger om straffbare forhold og dette har jeg gjort. Det skulle da også være Rådgivningsmyndighetens plikt å sørge for at de som har fulgt hans oppfordring ikke skulle bli sjikanert.

Jeg har grunn til å tro, at de kvinner som er blitt avhørt under de rettelige avhør helt ut har bekreftet de opplysninger som er fremsatt skriftlig. Det må vel derfor sies å være utilbørlig av Dagbladet å skrive:

"Etterforskningen har imidlertid vist at det ikke bare er opplagt falske beskyldninger. En kjerne av beskyldningene blir tilbake og selv om de ikke er særlig graverende vil juristen sannsynligvis bli tiltalt etter straffelovens § 212".

Og så kommer det: at grunnen til at en skal benytte straffelovens paragraf 212 er at krenkelsen er skjedd "offentlig".

Denne uttalelse har Dagbladet neppe "puget av sitt eget bryst" Den må være inspirert fra høyere hold.

De krenkelser som jeg har klarlagt gjennom skriftlige vitneprøve - senere bekreftet for retten - er IKKE skjedd offentlig, men som regel på fhv. statsadvokat Bjørnviks kontor.

Etter dagbladets oppsett - antagelig meddelt gjennom Råtalomyndigheten - ser det ut som det også er fremsett falske beskyldninger. Dette synes meg å være et vanlig trick av Råtalomyndigheten. Det bør være rettens oppgave å treffe avgjørelse herom.

Hvis Råtalomyndigheten mener der er fremsett falske beskyldninger mot Bjørnvik, da plikter han å fremme straffesak mot de som har fremsett slike falske beskyldninger. Inntil det blir gjort kan ingen tro, at det bare er en kjønne av sannhet i beskyldningene.

Jeg har derimot grunn til å tro at de eneste falske forklaringer er de som Bjørnvik har gitt under de rettslige forfar.

Det er derimot en annen paragraf i straffeloven som burde komme til anvendelse i Bjørnviks sak, og det er paragraf 191:

"Den, som ved trusler beveger nogen til utuktig omgjængelse eller som medvirker hertil, straffes med fængsel fra 3 mdr. til 6 år."

og paragraf:

"Den som ved vold eller ved å framkalle frykt for nogens liv eller helse tvinger nogen til utuktig omgjængelse eller som medvirker hertil, straffes for valdtekt med fængsel fra 1 til 10 år.

Forsek straffes på samme måte som den fullbyrdede forbrytelse. Var den utuktige omgjængelse samlede, er straffen fængsel ikke under 3 år."

I Bjørnviks tilfelle kommer neste avsnitt i betraktning, fordi han har hatt samleie på sitt kontor med en kvinne, som han mente han hadde målt over.

Jeg har i flere skriv til Justisdepartementet framholdt at rikssadvokat Aulie og statsadvokat Lorenfeldt er inhabile til å behandle Bjørnviks sak, fordi de har hatt kjennskap til hans gjensidige forhold før jeg indirekte la bevisene på bordet - uten at de har funnet noe beviset til å granske saken tilbaks.

Hvis det er så at disse herrer nå søker å bagatellisere Bjørnviks forhold slik at Råtalomyndigheten kan ryke seg med å gi Bjørnvik et forlegg (kanskje kr. 500 i bot) vil hele befolkningen i Bushorud steile. Skal en slik mann fortsett kunne beholde sitt advokatur?

Er det virkelig mulig at en statsadvokat i landsviksaker - en formidler kan ha opptrådt som rettferdighetens vokter og kreve de strengeste straffer over 33 folk - for så en kvinnen søke å tilfredstille sine abnorme erotiske tilbøyeligheter hos kvinner hvis menn sett innesperrert og som han mente han kunne utnytte i kraft av sin stilling? og så slippe med et forlegg?

Så ikke Bjørnvik sies å ha misbrukt sin stilling som statsadvokat. Er ikke dette straffbart?

Priester virkelig Råtalomyndigheten sig til å avvike en slik gjensidig forbrytelse med et forlegg hvorved Bjørnvik slipper å flykte fra landet?

Hvorfor jeg spør herom er at Dagbladet slutter sin artikkel med følgende :

"Tar vi ikke nye feil, vil juristen (Bjørnvik) få et forelegg. Hvis han ikke veitar det, går saken til retten".

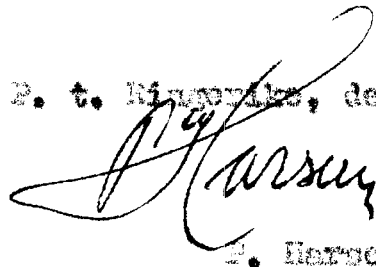
Dette kan neppe Dagbladet ha skrevet uten å være informert fra høyere hold.

Råtelangvidgheten vil dermed ha skapt en presedens, som er i strid med hele vårt folks rettsfølelse.

Jeg har også gjort Råtelangvidgheten oppmerksom på et annet forhold, som Bjørnvik har gjort seg skyldig i. Sommeren 1945 tiltvang han seg flere tusen kroner som "salar" fra en NB mann i Hellingdal og sørget for å få dekning fra midler som var sperret i en bank i Hemsfoss, hvor Bjørnvik satt som medlem av styret.

Kommer dette forhold også inn under straffelovens § 212. Neppø. - Skal man kanskje lysse ned denne sak.

P. t. Rindvike, den 14. juli 1951.

P. Harsen.

P. S.

Kopi av denne redegjørelse vil bli sendt til Justiskomiteen og Riksadvokaten.